УЧИЛИЩЕН СВЯТ

Брой 11, Януари 2015

разпространява се безплатно

8 страници

СОУ "Свети Константин - Кирил Философ" - Пловдив

Годината, която се задава с шепи здраве и любов да дава!

Да е мирна, плодовита, на всички ни да е честита!

През 2015 година отбелязваме:

100 години от премиерата на първия български филм

През 1910 г. се снима първият български филм „Българан е галант". Режисьор и сценарист на лентата е русенецът Васил Гендов, а дамата, която играе главната роля, е младата актриса Мара Нонинска Миятева – Липина. Черно-белият ням, игрален, комедиен филм трае само 15 минути, но предизвиква бурното неодобрение и презрение на арт гилдията.

Макар и да има спор за конкретната година на производство и датата на премиерата на първият български филм 'Българан е галант", най-ранното известно свидетелство в пресата посочва датата 13 януари 1915 г. като първата прожекция. Това става в кино Модерен театър, София. По този случай се отбелязва датата като изключително значима за история на българското кино. От тук започва летоброенето на българското кино, отмерващо неговия криволичещ път из годините.

Път на надежди и разочарования, на успехи и несполуки. Развитието на българското кино е свързано с активната дейност на неколцина ентусиасти, които с усилия създават филми, проблеснали за малко на нашия екран и бързо потънали в забрава. Повечето от тях са безвъзвратно изгубени за поколенията и за техните художествени качества днес можем да съдим само по оскъдните публикации и по някои запазени материали около създаването им.

Съдържанието на лентата „Българан е галант" е взето от живота. Героят Българан, в ролята влиза самият Гендов, среща на улицата красива дама и започва да я ухажва. Тя решава да му даде урок. Предлага му да я придружи из пазара. Поръчва много покупки, а накрая моли ухажора да ги плати под предлог, че си е забравила портмонето вкъщи. След това вкарва Българан в скъп ресторант и пак за негова сметка поръчва напитки и закуски. После го кара да й занесе покупките до дома й. Изведнъж пред двамата се появява мъжът на красавицата, който повиква файтон, за да освободи „носача". Смаяният будала получава дребна монета за услугата.

Днес до нас не достига нищо от „Българан е галант". Времето пощадява само няколко минути кадри. Смята се, че филмът е загубен. Оператор на лентата е Гаетано Пиа де Флорес, а актьори освен Мара Липина са Антон Делбело и Методи Станоев. Васил Гендов е режисьор и на филмите „Дяволът в София", „Любовта е лудост", 1917 г., „Бунтът на робите" (1933 г., първият български звуков филм, в който режисьорът играе ролята на Васил Левски).

130 години от Съединението на Княжество България и Източна Румелия

Съединението на България е актът на фактическото обединение на Княжество България и Източна Румелия през есента на 1885. То е координирано от Българския таен централен революционен комитет (БТЦРК). Съединението се извършва след бунтове в различни градове на Източна Румелия, последвани от военен преврат на 6 септември (18 септември по нов стил) 1885, подкрепен от българския княз Александър I и ръководен от майор Данаил Николаев.

135 години от рождението на Йордан Йовков

Ако следваме завета, който Йордан Йовков ни остави в творбите си, че красотата и добротата съвпадат и са ключът към един по-светъл и искрен свят, то нека да го използваме, за да сътворим този по-добър свят.

165 години от рождението на Иван Вазов

130 години от емитирането на първата българска банкнота

Тя е отпечатана на 01.08.1885 г. в Санкт Петербург и е с номинал 20 лева. Днес уникалната банкнота се съхранява в историческия музей в Габрово, а доказателство, че е наистина първа е нейният сериен номер – 000001. В левия ъгъл на лицевата ѝ страна е изобразен държавният герб, а в надписите на банкнотата са запечатани две руски думи.

1200 години от рождението на Свети Методий

византийски политически и културен деятел, по-голям брат на Константин - Кирил Философ. Канонизиран от християнската църква за светец и равноапостол.

Там, където учители и ученици танцуват заедно

Дали сте чули за такова място? Някои от вас ще кажат, че това е невъзможно или може би е само една мечта. Учители и ученици заедно - на единия бряг на реката, ръка за ръка.

А не е ли точно това в основата на всичко? Да имаш респект и доверие на учителя си, да знаеш, че винаги можеш да разчиташ на него за помощ, независимо каква е тя, да споделяш с този човек радостите и болките си, да черпиш от неговия жизнен опит и да се поучаваш...

С гордост и категоричност ние, учителите от СОУ“Св.Константин-Кирил Философ“, заявяваме, че това е абсолютно постижимо. Такива взаимоотношения са вече факт и се случват точно тук, в нашето училище. А как става това? Точна формула за успеха няма.Всъщност можем да споделим нещо такова: обич + разбиране + справедливост + добронамереност = взаимно сътрудничество и доверие.

Пътят за изграждането на такива взаимоотношения между ученици и учители е дълъг. Не става изведнъж, с един мах на магическа пръчица. Това се случва само когато двете страни се обединят около обща кауза, която да почувстват като своя мисия и отговорност, и да подходят към работата си с желание и уважение.

Идеална среда за постигане на такова взаимно партньорство са извънкласните занимания, които поради споменатите по-горе причини са сериозен акцент в нашето училище. В момента имаме 23 групи, занимаващи се с различни дейности, свързани с интересите и потребностите на децата.

Плод на тези занимания беше нашето Коледно шоу. В подготовката му се включиха участници от някои клубове в училище, техните ръководители, както и, забележете, ученици, които не бяха включени в тези извънкласни дейности. Сърдечни благодарности на: г-жа А.Пейкова, г-жа Л.Гегова, г-жа Д.Енева, г-жа В.Бисерова и г-жа Р.Авуска за отделеното лично време, дори и извън часовете на заниманията, за да може да се осъществи тази идея.

А идеята всъщност беше на г-жа Пейкова - ръководител на Театрално студио „Мелпомена“ и клубовете по танци в училището, която беше и обединителното звено на шоуто - участваше ежедневно в репетициите на всеки танц и приобщаваше към каузата все повече ученици. В основата на нейната идея беше това, че в нашето училище се обучават деца, чиито родители са представители на различни етноси и държави. Те също имаха нужда от себеизява и под мотото на шоуто „Единни в многообразието“ получиха тази възможност.

На фона на презентация, подготвена от г-жа Анастасова, следваха изпълнения, толкова различни и същевременно толкова музикални и завладяващи.

Шоуто беше открито с песента „ Santa Claus“ на момичетата от ВФ „Фийлингс“ с ръководител г-жа Валентина Бисерова, която успя още с първите ноти да ни вдъхне коледно настроение.

ИЗРАЕЛ и УНГАРИЯ: Следващите изпълнения на групата бяха еврейската популярна песен „Хава Нагила“ и соловото изпълнение на традиционната унгарска песен „Балатон“ от Добрина Благова, Христина Крачева и Анжелина Тупарова.

ИСПАНИЯ: Огнените испански ритми са така завладяващи.Те биха разтопили снега дори и на Коледа. Испанската песен „Фелиз навидат“ изпяха малките певци от Вокална група „Детелинки“ с ръководител г-жа Румяна Авуска, носители на многобройни регионални и национални награди.

ТУРЦИЯ: Традиционните песни на нашите съседи от Туция са толкова прочувствени особено когато се пеят от талантливи изпълнителни. Зюлейха Камберова и Севил Емин, изпяха с много чувство турската песен „Ексик“. Зюлейха завърши преди 3 години нашето училище, като тогава също беше участничка във ВФ„Фийлингс“. В момента двете със Севил са студентки в специалността Турска филология в Пловдивски университет “Паисий Хилендарски“.

РУСИЯ: В необятна Русия ни пренесе руският танц „Кадрил“, който видяхме в изпълнение на г-жа Людмила Гегова, г-жа Альона Пейкова и ученички от 10 и 12 клас, участващи в клуб „Руски език, бит и култура“ по проект „УСПЕХ“. С красивите руски

Следва на стр. 3

Над броя работиха: *Виктор Велчев, 7б клас Теодора Бахчеванова, 7б клас Ивелина Тонева, 7б клас Татяна Стоева, 7б клас Анна Теодосиева, 6а клас Теодора Атанасова, 6а клас*

Ръководители: *Мариана Дербатова, Татяна Самоходова, Мая Анастасова*

Там, където учители и ученици танцуват заедно

Следва от стр. 2

костюми, с ритмичната музика и с широките си усмивки, въпреки своето притеснение от излизането на сцена, те успяха да спечелят сърцата на публиката, която шумно аплодира изпълнението им.

МОЛДОВА: Молдовският танц не остана по-назад. Популярната молдовска песен, изпълнена на Евровизия, повдигна още повече настроението. Старанието и работата на ученичките от 8а клас Йоана, Дурдугюл, Никол и Мария бе високо оценена с аплодисменти, а соловото изпълнение на г-жа Пейкова взриви залата.

ГЪРЦИЯ: Представители на другата наша южна съседка - слънчева Гърция - са Павлос от 8 клас и Анна-Мария от 9 клас, брат и сестра. Специален поздрав за всички нас беше техният традиционен гръцки танц.

БЪЛГАРИЯ: Не липсваха и изпълнения на родния ни език. Триото от 4б клас - Симона, Петя и Никол - танцуваше на песента на М.Филева. Песен на същата певица беше избрала и Ива от 4г клас, която впечатли публиката не само с танцувалните си умения, но и с артистичния си костюм.

И, разбира се, накъде сме без чистата като извор българска народна песен, без нейната автентична красота и сила!? Родопската песен със съпровод на гайда, изпълнена от гласовитата второкласничка Янита, носителка много награди, се издигна високо, изпълвайки залата, и със сигурност ни накара да се почувстваме по българи.

Всички български празници са завършвали с традиционно българско хоро. Така приключи и Коледното ни шоу. Благодарим на целия XI клас и класната му ръководителка г-жа Енева, които надминаха себе си, като разучиха нелесните стъпки на елениното хоро. Те поведоха хорото, а към него се присъединиха и други ученици и учители. С това водещите пожелаха Весела Коледа и щастливо посрещане на Новата година.

Всички ние, организатори и участници в шоуто, вярваме, че накарахме присъстващите да изживеят заедно с нас прекрасни мигове. Пожелаваме на всички много здраве, топлина в семейството и повече духовна щедрост.

Днес, от дистанция на отминалия празник, можем вече уверено да кажем, че в основата на добрите взаимоотношения между учители и ученици, организатори на шоуто, стоеше наистина нашето коледно пожелание: „Отворете сърцата си за другите! Опознайте ги! Така самите вие ще станете по-добри и по-човечни.“

И моят кратък коментар като заключение. От личния си опит бих могла да кажа, че извънкласните дейности са твърде необходими в училище, защото именно те дават тази пъстрота и цветовете, които липсват на децата ни там. И колкото повече български учители внасят цвят в българското училище, толкова повече нашите деца ще бъдат в него по-щастливи, по-успешни и по-спокойни.

С пожелания за една пълноценна, щедра и здрава година:

Мая Анастасова, учител по БЕЛ в СОУ “Свети Константин-Кирил Философ“

Емблемите на Пловдив

Настоящият герб на Пловдив е приет за емблема на града през 1997г. Художникът Ганчо Ганев е творецът на новия символ.

Гербовете на Пловдив през годините и днес

Авторът прави правоъгълен щит. Над него е изобразена крепостна стена, за да напомня, че градът е древен. Върху щита са разположени два оранжеви лъва на зелен фон, които държат корона в червени нюанси. Тя символизира държавността. Единият от лъвовете е гологлав, а другият - с корона, за да се изобрази онзи исторически момент, когато страната е разделена на Княжество България и Източна Румелия. В долната част на щита върху оранжев фон са изобразени в зелен цвят седемте тепета. Под тях минава река Марица. Най-отдолу символът е обвит с лента, на която е изписан девизът на града "Древен и вечен".

Така изглежда гербът на втория по големина град.

До 1938 г.

30.07.1938 Димитър Куманов и Асен Дочев

Автор: Димитър Куманов

Проучване: Александра Герова, 5б клас

Да достигнем върха...

Нина Георгиева – нашето момиче в националния ни отбор по футбол футбол за девойки до 19 г.

В нашето училище почти няма клас, в който някой от учениците да не тренира футбол, но сред множеството футболисти изпъква едно женско име - това на Нина Георгиева от 12а клас. Срещнахме се с нея, за да ни разкаже с какво едно момиче е привлечено от тази игра.

Нина Георгиева, 12а клас

- Кога откри за себе си магията на футбола?

- Още като малко момиче ходих на мачове на брат ми и колкото повече ходих, толкова повече се влюбвах в тази игра. Имаше нещо, което ме привличаше към този спорт. Започнах да ритам с момчетата от махалата всеки ден. През ваканциите от сутрин до вечер тичах по стадиона след коженото кълбо. Ритах постоянно и нищо не ме спираше – нито дъжд, нито пек, нито сняг. Просто се забавлявах.

- Как така стана футболът от игра през свободното ти време да се превърне в ежедневна тренировка в отбор?

- Като ме гледаха така увлечена в играта, всички около мен постоянно ме питаха защо не започна да тренирам, а аз дори не знаех, че има женски футбол. Един ден забелязах едно момиче, което играеше в зала с момчетата. По това време се занимавах с гимнастика. Реших да я попитам дали не тренира и съдбата ми се усмихна. Тя ми обясни, че има женски отбор по футбол в Пловдив /„Екомет – 90”/, даде ми телефона на треньора и така започна всичко.

- Какво си спомняш от първата истинска тренировка?

- Никога няма да я забравя. Срещнах нови хора, нова обстановка, нови приятели. Започнах да тренирам всеки ден. Тогава играех като централен защитник и точно за тази позиция получих и награда / Награда за най – добър защитник/. Имах всекидневни тренировки, но аз не се изморявах от тях, защото колкото повече тренирах, толкова повече се влюбвах в този спорт.

- Кога се включи в редиците на националния ни отбор?

- След година труд в „Екомет - 90” получих и първото ми повиквателно за националния отбор на България за девойки до 17г.,а аз бях на 16 години. Когато треньорът ми каза, не можах да повярвам, че е истина. Така заминах с националния отбор за участие в Европейското първенство в Унгария – 2011г. Там мерихме сили с отборите на Хърватска, Белгия и Швейцария. Играх като опорен халф. Чувството беше неописуемо, а най – хубавото беше, че завършихме втори и така грабнахме среброто.

- С какви други отличия и участия можеш да се похвалиш?

- В колекцията ми от медали и грамоти са ми особено ценни трите сребърни и единия бронзов медали от държавните първенства. Иначе освен в Унгария имах възможност да участвам в състезания в Македония, Сърбия, Молдова, Кипър, Италия и Азербайджан.

- Какво е за теб футболът?

- Начин на живот. Никой, който не е усетил сладката тръпка преди и по време на футболен мач, не може да разбере какво е напрежението, което не те оставя да спиш ден преди мача. Тези хора не могат да разберат какво е и да играеш контузен или болен на мачовете и защо въобще го правиш. Никога няма да узнаят и какво е усещането, когато вкараш гол и твоите съотборници те запрегръщат като луди. Няма да е познато и чувството, което те обзема, когато си на резервната скамейка и искаш да помогнеш на отбора с нови

сили или пък когато губиш или печелиш мач в последните секунди. Футболът не е само една топка, един дълъг, сух съдийски сигнал и мача започва. За мене той е адреналин, любов, страст.

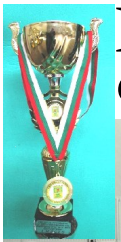
- Какво искаш да кажеш на всички малки футболисти?

- Футболът се играе със сърце и душа, а не със скъпи бутонки и маркови дрехи. Дерзайте!

Въпросите зададе:
Николета Вълчева 5а клас

Победа след победа, купа след купа

На провелият се на 11.01.15 г, Градски кръг от Ученически игри при Община Пловдив, отборът ни по баскетбол момичета в група V-VII клас, в състав : ***Анелия Георгиева , 7а клас , Стефка Качакова, 7а клас, Габриела Цветкова, 7а клас, Мариела Симитчиева, 7а клас , Пламена Василева, 6а клас, Росица Ганчева, 6б клас, Иванка Апостолова, 6б клас, Анжелина Тупарова, 6б клас*** за трета поредна година извоюва първо място. В оспорвана битка с отбора на СОУ "Д.Матевски" момичетата ни успешно надиграха съперничките. Топ реализатор - Анелия Георгиева.

Да им пожелаем успех и на предстоящия Областен кръг!

Сузана Пенова

ЛИЧНО ТВОРЧЕСТВО

Винаги съм обичала творческите души... Те са моята слабост. Може би защото и аз много често се потапям в света на думите - красиви, въздействащи, поучителни.

Преди няколко дни, когато говорихме за красивата и въздействаща реч, която се ражда с употребата на епитети, Валя от 5а клас тихо и скромно, поглеждайки срамежливо от първия чин, промълви: „Госпожо, аз се опитвам да пиша така. Пиша разкази, а сега съм започнала нещо по-голямо..."

Помолих да ми остави тетрадката си с лично творчество, за да погледна и да съдействам, с каквото мога, за да се заредят на белия лист по-въздействащи образи и по-изразителна реч. Само така, стремейки се към усъвършенстване на своя стил, творецът ще запази любовта си към творчеството и ще го превърне в жизнена необходимост за себеизразяване.

Прибрах се вкъщи, зачетох се... Не разбрах как бях „изоставила" уж интересния филм, който гледах, и се бях потопила неусетно в света на Валината героиня и нейната история „Дървото и още нещо".

Скъпи читатели, предлагаме ви възможност и вие да се докоснете до този свят и да изживеете някога своята мечта, както се случва с 11-годишната героиня Валя, съименничка на своята създателка. Приятно четене и не се притеснявайте - историята ще продължи и в следващото ни издание. Просто трябва да си осигурите февруарския брой на вестника.

Мая Анастасова, учител по БЕЛ
в СОУ "Св.Константин - Кирил Философ"

Дървото и още нещо

Автор: Валентина Динчева

- I глава -

ПИСМОТО

Блеех през прозореца. Типично за овца. Просто ей тъй си блеех с чаша горещ шоколад в ръка. Оглеждах белия сняг навън и се чудех как може да е толкова бял и гладък.

Изведнъж някаква фигура изскочи от снега. Момче. Беше на около шестнадесет години, мисля. Оглеждаше се, като че търсеше нещо или някого. Вгледах се по-внимателно и разбрах, че носеше писмо в ръката си. Около моя „дом" нямаше други живеещи. Значи... търсеше мен.

След дълго оглеждане забеляза любопитната ми глава на прозореца. Със зиморничаво потреперване си облякох шубата и натиснах дръжката на вратата. Заяде. Отново. Наложи се да избутвам вратата с тялото си. Проскърца, което значеше, че трябва да я сменям. Ама какво да очаквам от „дом" в стогодишен дъб!?

Най-сетне излязох навън и го видях. Беше доста по-висок от мене (че как, разликата във възрастта е огромна), но беше красавец. Ухили се насреща ми и ми подаде плика. Взех го в ръцете си, обърнах се и тръгнах към дъба, уж да се прибирам, а не ми се щеше - толкова беше красив. Изведнъж се сетих, че не бях му благодарила. Завъртях се на пета и се обърнах рязко. Там имаше само сняг. „От нищото изскочи, в нищото потъна...!" - въздъхнах тъжно и се прибрах в дома си.

Тръгнах да отварям писмото. Забелязах, че има пентаграма. ПЕНТАГРАМА!? Това сигурно беше нещо окултско. Захвърлих писмото на бюрото ми, но любопитството ме разяждаше отвътре. „Е, за онзи красавец." - помислих си и рязко отворих плика.

Отвътре съвсем непретенциозно изскочи малко пожълтяло листче със следния текст:

Уважаема госпожице Динчева,

Разбрахме, че Вие не учите никъде вече. Според нашите разузнавачи обаче Вие сте момиче с много силна интуиция. Поради тази причина ние Ви предлагаме абсолютно отговорно да станете повереник на нашето училище, като при съгласие от Ваша страна се ангажираме да поемем всички разходи за времето на обучението Ви по Сигил и Хаос магия при нас. Надяваме се да проявите интерес и да ни пишете.

Ръководството
на Училището по Сигил и Хаос магия

Препрочитах писмото хиляди пъти. Все едно и също. Ама това беше толкова хубаво! Да уча магия! Та това бе съкровената ми мечта! После като че нещо ме приземи. Осъзнах се. Някой май си правеше шега с мен. Опитах се да прогоня тази мисъл, но тя бясно препускаше в съзнанието ми...

- Никой не те мами, мила! - прокънтя отнякъде.

Обърнах се натам, откъдето идваше гласът. Останах с отворена уста. Там, където трябваше да има само стена, се очертаваха отчетливо два броя очи, нос и уста. Невероятно! Дървото ми говореше!

- Да бе, дори ти ме мамиш, дърво! - възкликнах вече много ядосана аз. - Та ти си дърво! И ти си като другите, като всички, които ме измамиха. Затова дойдох ТУК САМА. За да няма кой да ме наранява...

Но докато се усетя, двете очи, носът и устата бяха изчезнали в стената така неочаквано, както се бяха появили.

„Пак ли! Омръзна ми! Все някой ще се появи, все някой ще ми развали блаженството" - ядно си рекох и захванах да пиша трескаво писмото отговор до ръководството на Училището по Сигил и Хаос магия...

(следва продължение)

Вълшебното камъче

Имало едно време едно малко камъче. То си нямало приятели и било много самотно. Момчетата от улицата взимали другите камъчета да играят с прашките си, са́мо самотничето никога не взимали.

Веднъж едно момче отишло на гости при баба си. Когато си тръгвало, видяло малкото камъче и го взело със себе си. Помислило, че е вълшебно и изпълнява всички желания.

Вечерта, когато си легнало, то взело камъчето и го сложило под възглавницата си. Засънувало, че с помощта на своя „вълшебен приятел“ се озовало на острова, за който си мечтало от дълго време. На него растели шоколадови цветя.

На следващия ден момчето отишло да играе с приятелите си и взело камъчето със себе си. По време на играта изпуснало камъчето. Момчето го търсило дълго време, но не могло да го намери.

А камъчето се търкулнало и се спряло под един храст. Огледало се- около него имало много такива камъчета, скрити от всякакви погледи. Те започнали да го поздравяват от всички страни.

Малкото камъче разбрало, че от този ден нататък то ще бъде винаги сред приятели, с които да споделя това, което вълнува душичката му. То било толкова щастливо, че заподскачало от радост.

Цветан Вълчинов, 4² клас

Един прекрасен ден

Облаче, на кея спряло,
почиства ризата си,
оцветена в бяло.
Свойта дрешка то пере
в синьото море.
А после се издигна във
небето,
защото му бе скучно при
морето.
Полетя нагоре то и изтъня,
а дъгата ярка засия.
От дъгата всяко детенце
си отчупи малко парченце.
И слънцето напече в
небесата,
заиграха се децата.
Но когато луната взе да
наднича,
всяко дете към дома се
затича.
А после дойдоха отгоре
звездите,
послушно в небето се те
наредиха.
Ех, какъв ден беше!
Довиждане, лягайте вече!

Богдан Дийнър, 4² клас

Кокиче

Кокиче с бели листенца
украсява всички поля.
За него локвите са моренца
не го откъсвайте, деца!
Колко е красиво!
Не го късайте,
защото не е бързриво
му се наслаждавайте!
Не му се играе,
затова ли го късате?
Да е добро се старае,
а вие не го притеснявайте!
Не го наранявайте!
Всеки да обещае!
Не ми отговаряйте.
Който го е пипал да си признае!

Богдан Дийнър, 4² клас

Подбор и оформление:
Виктор Велчев, 7⁶ клас
Ивелина Тонева, 7⁶ клас

ВКУСНО

... с Ивелина Тонева и Виктор Велчев

Кални

Необходими продукти:

- ***2 яйца***
- ***2 к.ч. пудра захар***
- ***2 к.ч. брашно***

Начин на приготвяне

- ***Яйцата с пудрата захар се разбиват до побеляване.***
- ***Прибавя се брашното с бъркане.***
- ***В загрята и намаслена тава се сипва от сместс с чаена лъжичка на разстояние.***
- ***Пече се до порозовяване на краищата.***
- ***Вадят се от тавата, докато са топли се слепват в единия край.***
- ***Поднасят се със сладко по желание.***

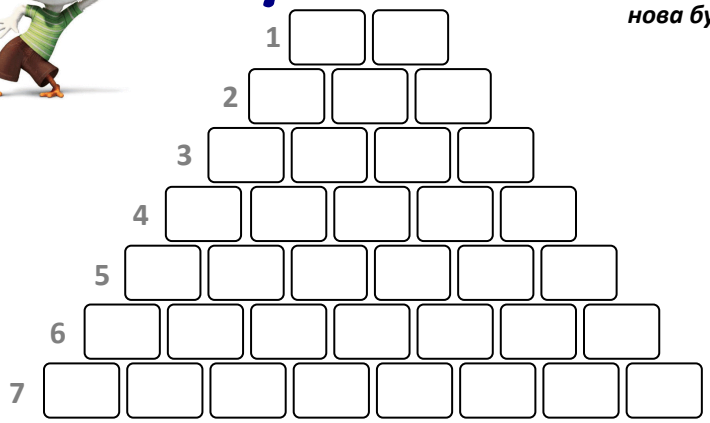
Добър апетит!

ЗАБАВНИ МИНУТКИ

Пирамида

Всяка следваща дума се получава от предходната чрез добавяне на нова буква и анаграма на останалите.

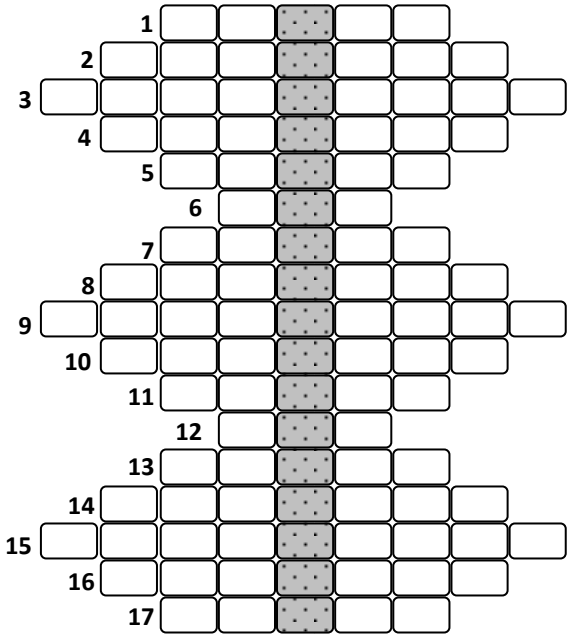

1. Музикална нота
2. Осъствие на война
3. Повторение на съзвучие в края на всеки стих
4. Търговски знак върху стока, означаващ производителя
5. Скрипец
6. Музикален инстумент
7. Бал с маски

Изготвили: Виктор Велчев, 7б клас
Татяна Стоева, 7б клас

Кръстословица

При правилно решение в оцветеното поле ще прочетете новогодишен поздрав

1. Блян
2. Вид литературно произведение (мн. ч.)
3. Колело
4. Водачи на стадо
5. Цветната част на окото около зеницата
6. Трицифрено число
7. Начало
8. Небесно тяло
9. Цитрусови плодове
10. Тясна ивица земя между две морета, която съединява големи територии суша.
11. Издигната над околната повърхност равнина с ясно очертани стръмни склонове
12. Робство
13. Вериги
14. Поздравление
15. Пътно съоръжение
16. Думи, които се пишат и изговарят еднакво, но имат различно значение
17. Един от основните литературни родове, който използва диалогичната форма за създаване на сценични произведения

Изготвил: Татяна Стоева, 7б клас

Магически квадрат

Попълнете празните квадратчета така, че сборът на числата по хоризонталите, вертикалите и диагоналите да е равен на едно и също число

36	6	
	30	
		24

Изготвил: Теодора Бахчеванова, 7б клас

Буквословица

Открийте думите:

п	а	з	о	в	к	ж	п	т
л	и	а	й	с	б	е	р	г
а	о	к	о	л	а	е	о	л
н	р	п	о	о	н	н	л	и
и	с	т	о	н	а	и	е	с
н	а	м	з	и	н	а	т	т
а	п	о	ч	и	в	к	а	а
п	т	р	е	в	а	т	к	б
ц	в	е	т	я	н	е	ф	т
в	с	л	ъ	н	ц	е	г	д

почивка
пролет
цветя
трева
море
планина
айсберг
слон
банан
слънце
кола
кон
листа
парк
нефт

Изготвил: Теодора Бахчеванова, 7б клас

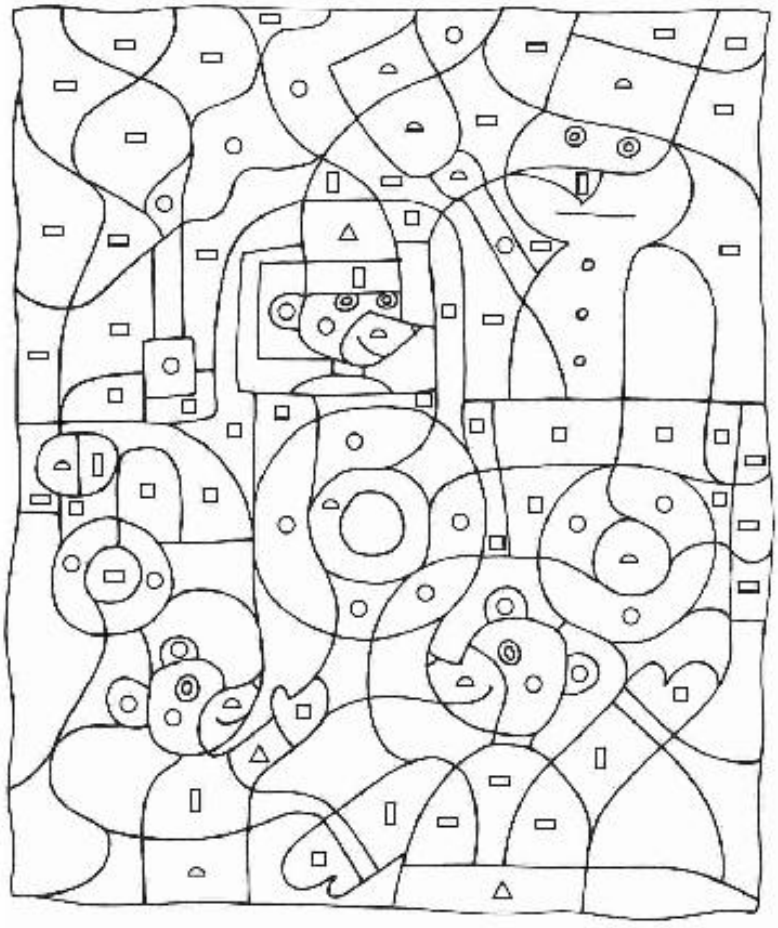
ЗА НАЙ – МАЛКИТЕ

Скрита картинка

Разкрийте картинката като оцветите:

△ *Зелен цвят* ▯ *Оранжев цвят* ○ *Кафяв цвят*

▭ *Син цвят* □ *Червен цвят* ⌓ *Жълт цвят*

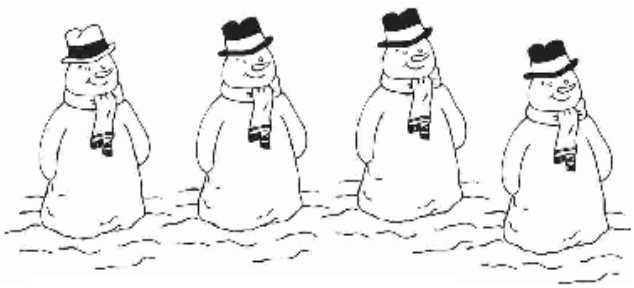
Подбор и оформление: Теодора Бахчеванова, 7б клас

Снежни човеци

Помогнете на снежните човеци да си намерят шапките:

Един от тези снежни човеци е различен. Кой е той?

Подбор и оформление: Татяна Стоева, 7б клас

Буквословица

Открийте думите:

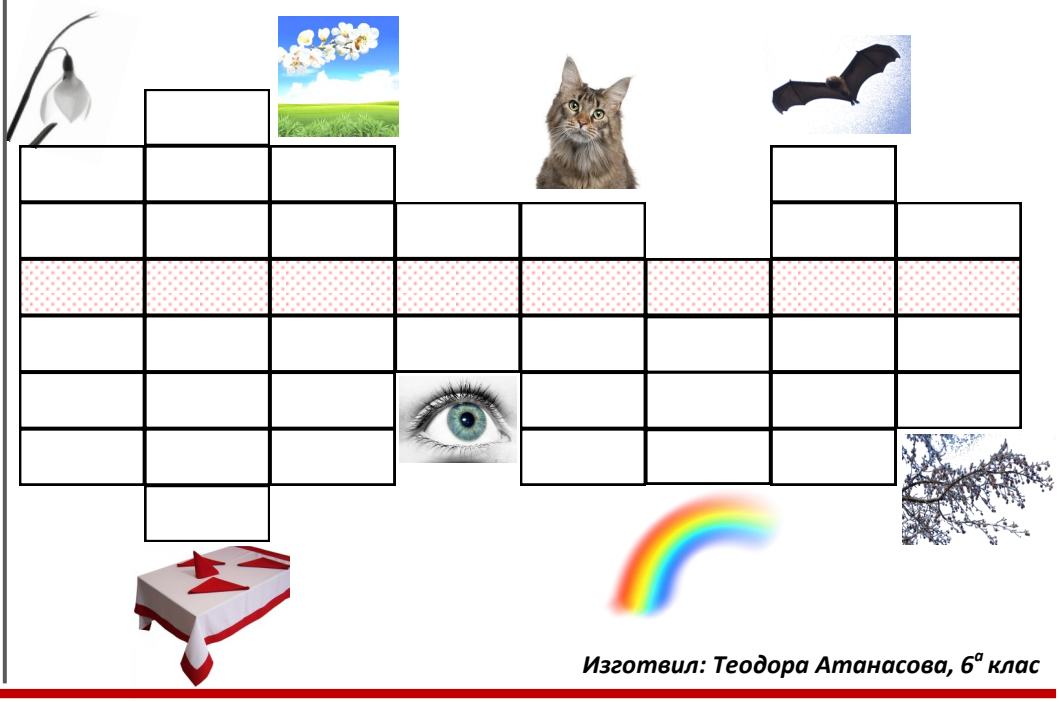
шал, есен, атлас,
котка, шапка, аляска

ш	а	л	у	к	е
а	е	н	ж	с	с
п	и	щ	с	у	е
к	о	т	к	а	н
а	т	л	а	с	ш
а	л	я	с	к	а

Изготвил:
Анна Теодосиева, 6а клас

Картинна кръстословица

При правилно решение в оцветеното поле ще получите земноводно животно.

Изготвил: Теодора Атанасова, 6а клас